b21

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

[X] AANTEKENEN [ ] PER POST [ ] PER FAX 071-5167222

het college van burgemeester en wethouders van Leiden
Postbus 9100
2300 PC Leiden

Bestuursrecht

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

[redacted]0
f
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

datum	3 november 2016
onderdeel	[redacted] - [redacted]
contactpersoon	dhr J. [redacted]
doorkiesnummer	088-3612026
ons kenmerk	zaaknummer SGR 16 / 5095 WABOA V232
uw kenmerk	Z/15/244040 (H150396) Herenstraat 43
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	088-3610658
onderwerp	het beroep van Marrakech Lounge te Leiden

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer SGR 16 / 5095 WABOA V232 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

BE022

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 16/5095

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 3 november 2016 in de zaak tussen

[redacted] **h.o.d.n. Marrakech Lounge**, te Leiden, eiser
(gemachtigde: mr. [redacted],

en

het college van burgemeester en wethouders van Leiden, verweerder
(gemachtigde: W.B.A. [redacted]).

Procesverloop

Bij besluit van 25 september 2015 (het primaire besluit) heeft verweerder eiser gelast het gebruik van het pand aan de Herenstraat 43 te Leiden als horecagelegenheid met onmiddellijke ingang te staken en gestaakt te houden tot de strijdigheid met artikel 1b, tweede lid, onder a, van de Woningwet en de artikelen 2.112, 6.3, 6.24, 6.25, 7.11a en 7.12 van het Bouwbesluit 2012 is opgeheven.

Eiser heeft tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 10 mei 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard. Het primaire besluit is in die zin herzien, dat het pand aan de Herenstraat 43 te Leiden op het punt van de brandveiligheid per 20 januari 2016 weer in gebruik kan worden genomen.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 27 september 2016. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door [redacted] vergezeld van [redacted]

Overwegingen

1. De rechtbank gaat bij de beoordeling uit van de volgende feiten en omstandigheden. Eiser exploiteert sinds juni 2015 de horecagelegenheid, genaamd "Marrakech Lounge", gelegen aan de Herenstraat 43 te Leiden (hierna ook: het pand). Op 22 september 2015 heeft een toezichthouder van gemeente Leiden samen met de brandweer een bezoek gebracht aan het pand. De bevindingen van de brandweer zijn neergelegd in een rapport van 24 september 2015. In dit rapport wordt vermeld dat zonder veilige vluchtroutes en voldoende kennis over de (brand)veiligheid in het bouwwerk, dit bouwwerk niet op een

Zaakkenmerk: Z/15/244040 Documenttype: Bezwaarschrift (inkomend)

brandveilige manier gebruikt kan worden. De brandweer adviseert om het bestaande gebruik van het bouwwerk onmiddellijk te doen staken totdat de eigenaar/exploitant aantoonbaar zijn bouwwerk (brand)veilig kan gebruiken. De bevindingen van de brandweer zijn voor verweerder aanleiding geweest het primaire besluit te nemen. Vervolgens heeft de politie op 26 september 2015 het pand gesloten en is de burgemeester tot verzegeling van het pand overgegaan.

2. Bij het primaire besluit heeft verweerder meegedeeld dat hij het gelet op de bevindingen van de brandweer niet verantwoord acht om het gebruik als horecagelegenheid in het pand voort te zetten. Dit in verband met de brandgevaarlijke situatie. Daarom maakt hij gebruik van zijn bevoegdheid om eiser een last onder bestuursdwang op te leggen tot het met onmiddellijke ingang staken en gestaakt houden van het gebruik van het pand aan de Herenstraat 43 te Leiden als horecagelegenheid, tot de strijdigheid met artikel 1b, tweede lid, onder a van de Woningwet en de artikelen 2.112, 6.3, 6.24, 6.25, 7.11a en 7.12 van het Bouwbesluit 2012 is opgeheven. Verweerder heeft de artikelen 125 van de Gemeentewet (Gw) en 5:21 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) aan het besluit ten grondslag gelegd.

3. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard en het primaire besluit gehandhaafd. Het primaire besluit is daarbij in die zin herzien dat het pand wat de brandveiligheid betreft per 20 januari 2016 is gebruik kan worden genomen.

4. In beroep heeft eiser aangevoerd dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten een begunstigingstermijn te stellen. Volgens artikel 5:31 van de Awb kan in spoedeisende gevallen bestuursdwang worden toegepast zonder voorafgaande last en zonder een begunstigingstermijn te stellen, maar die route heeft verweerder niet gekozen. Verweerder heeft immers wel eerst een last onder bestuursdwang opgelegd. Subsidiair heeft eiser gesteld dat verweerder heeft nagelaten deugdelijk te motiveren waarom de situatie zo spoedeisend was dat artikel 5:31 van de Awb moest worden toegepast. Daarnaast heeft eiser aangevoerd dat de bevoegdheid om tot verzegeling over te gaan oneigenlijk is gebruikt.

5. De rechtbank overweegt het volgende.

Procesbelang

6. De last is uitgewerkt, eiser heeft de exploitatie van zijn bedrijf hervat en verweerder heeft verklaard niet tot kostenverhaal te zullen overgaan. De rechtbank stelt vast dat eiser desalniettemin voldoende procesbelang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het bestreden besluit, nu hij, naar hij heeft verklaard, voornemens is verweerder aansprakelijk te stellen voor de schade die voortvloeit uit het opleggen van de last. Om die reden heeft eiser er (proces)belang bij dat in dit geding de onrechtmatigheid van de last wordt vastgesteld.

Wettelijk kader

7.1. Ingevolge artikel 125, eerste lid, van de Gw is het gemeentebestuur bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang. De bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang wordt op grond van artikel 125, tweede lid, uitgeoefend door het college, indien de last dient tot handhaving van regels welke het gemeentebestuur uitvoert.

Zaakkenmerk: Z/15/244040 Documenttype: Bezwaarschrift (inkomend)

7.2. Ingevolge artikel 5:21, eerste lid, van de Awb wordt onder een last onder bestuursdwang verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:
a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en
b. de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

7.3. Ingevolge artikel 5:24 van de Awb luidt:
1. De last onder bestuursdwang omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
2. De last onder bestuursdwang vermeldt de termijn waarbinnen zij moet worden uitgevoerd.
3. De last onder bestuursdwang wordt bekendgemaakt aan de overtreder, aan de rechthebbenden op het gebruik van de zaak waarop de last betrekking heeft en aan de aanvrager.

7.4. Artikel 5:31 van de Awb luidt:
1. Een bestuursorgaan dat bevoegd is om een last onder bestuursdwang op te leggen, kan in spoedeisende gevallen besluiten dat bestuursdwang zal worden toegepast zonder voorafgaande last. Artikel 5:24, eerste en derde lid, is op dit besluit van overeenkomstige toepassing.
2. Indien de situatie zo spoedeisend is, dat een besluit niet kan worden afgewacht, kan terstond bestuursdwang worden toegepast, maar wordt zo spoedig mogelijk nadien alsnog een besluit als bedoeld in het eerste lid bekendgemaakt.

Wettelijke grondslag last

8. Tussen partijen is niet in geschil dat het pand van eiser ten tijde van de controle door de brandweer op 22 september 2015, niet voldeed aan alle van toepassing zijnde brandveiligheidsvoorschriften. Verweerder was dan ook bevoegd handhavend op te treden. In dit geding staat ter discussie of er voor de door verweerder gekozen last een wettelijke grondslag bestaat. Daarover wordt het volgende overwogen.

9.1. De rechtbank overweegt dat de Awb twee situaties onderscheidt. De hoofdregel is neergelegd in artikel 5:24 van de Awb. In dit geval wordt een voorafgaande last onder bestuursdwang uitgereikt, dan wel toegezonden, waarin een (begunstigings)termijn is opgenomen waarbinnen de betrokkene ervoor kan zorgdragen dat aan de last onder bestuursdwang wordt voldaan. Afhankelijk van de situatie kan hierbij een langere of kortere termijn worden gegund. Daarnaast bestaat de mogelijkheid van de zogenaamde "(zeer) spoedeisende bestuursdwang", die door artikel 5:31 van de Awb wordt geregeld. In deze situatie kan het bevoegd gezag, zonder voorafgaande last (lees: het gunnen van een begunstigingstermijn), onmiddellijk handhavend optreden, wanneer dit vanwege de spoedeisendheid noodzakelijk wordt geacht.

9.2. De rechtbank stelt vast dat verweerder in dit geval op 25 september 2015 een last onder bestuursdwang heeft uitgereikt, waarin geen begunstigingstermijn is opgenomen. Voor zover verweerder heeft betoogd dat deze last is gebaseerd op artikel 5:31, eerste lid, van de Awb, de spoedeisende bestuursdwang, volgt zij verweerder hierin niet. Immers, verweerder is op 25 september 2015 niet onmiddellijk overgegaan tot handhavend optreden, hetgeen een vereiste is bij toepassing van artikel 5:31 van de Awb. Eiser is in de gelegenheid gesteld zelf maatregelen te nemen, zonder dat hem daarvoor een

Zaakkenmerk: Z/15/244040 Documenttype: Bezwaarschrift (inkomend)

begunstigingstermijn is gegeven. Met eiser -en de Commissie bezwaarschriften- is de rechtbank van oordeel dat de last die verweerder heeft opgelegd niet wettelijk is geregeld.

9.3. Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat in de last geen begunstigingstermijn hoefde te worden opgenomen, nu in dit geval de last was gericht op een nalaten (het staken en gestaakt houden van het bedrijf), dit onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 12 januari 2005, JB 2005/68. De rechtbank acht de omstandigheid dat het gaat om een nalaten hier niet relevant. Uit de wetsgeschiedenis blijkt niet dat een last onder bestuursdwang geen begunstigingstermijn hoeft te bevatten als de aanschrijving betrekking heeft op een nalaten. Deze omstandigheid leidt dan ook niet tot een ander oordeel. De uitspraak van de Afdeling van 12 januari 2005 ziet op een geval waarin, anders dan in het geval van eiser, sprake is van preventieve toepassing van bestuursdwang. De rechtbank leidt uit deze uitspraak niet af dat volgens de Afdeling in het algemeen, dus ook in een situatie als die van eiser, geen begunstigingstermijn hoeft te worden gesteld als de aanschrijving slechts ziet op een nalaten.

9.4. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is de rechtbank van oordeel dat er voor de door verweerder opgelegde last geen wettelijke grondslag is. Dit oordeel brengt mee dat de overige beroepsgronden geen bespreking behoeven.

Slotsom

11. De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen. Zelf in de zaak voorziend, zal het bezwaar gegrond worden verklaard en het primaire besluit worden herroepen.

12. Nu het beroep gegrond wordt verklaard, zal verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten worden veroordeeld. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.984,--, (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, 1 punt voor het verschijnen bij de hoorzitting, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 496,-- en een wegingsfactor 1).

13. Verweerder dient tevens aan eiser het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 334,-- te vergoeden.

Beslissing

De rechtbank :

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- verklaart het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit gegrond;
- herroept het primaire besluit;
- bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 334,-- aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.984,--.

Deze uitspraak is gedaan door mr. [redacted] rechter, in aanwezigheid van [redacted] griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 3 november 2016.

[redacted]

[redacted]

Afschrift verzonden aan partijen op: 3 NOV 2016

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

PostNL
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

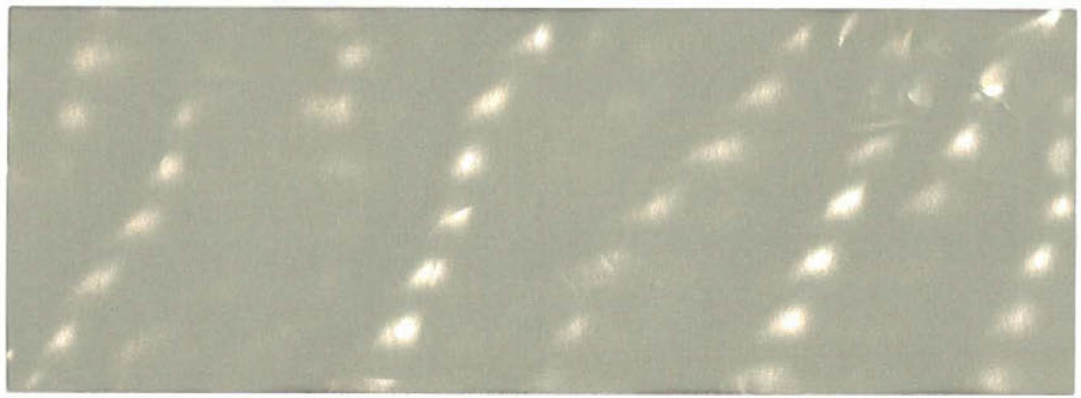

Postbus 20302, 2500 EH Den Haag

Post op rekening

R NL Aangetekend G-A-1

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas
postnl

3SRRC07646925